

W pamięci zachowuje się tylko burza, cisza naszej uwagi nie przyciąga
(Wolter)

Absolwent

<http://absolwent.put.poznan.pl>

Nr 56
CZERWIEC
2009 r.

Kwartalnik Stowarzyszenia Absolwentów
Politechniki Poznańskiej
ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (KRS 0000024372)

ROCZNICOWE SPOTKANIE

W 1924 roku z pierwszych absolwentów Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn w Poznaniu zawiązał się komitet organizacyjny, który opracował statut i zarejestrował Stowarzyszenie Absolwentów. My absolwenci Politechniki Poznańskiej i szkół ją poprzedzających spotkaliśmy się 6 czerwca 2009 roku w Auli Magna Centrum Wykładowo-Konferencyjnego PP, aby świętować 85 rocznicę tego historycznego wydarzenia.

Spotkanie nasze zaszczyliła swą obecnością Prorektor Politechniki Poznańskiej prof. Aleksandra Rakowska, która przekazała nam przesłanie od JM Rektora prof. Adama Hamrola, a potem poinformowała nas jaka dziś jest uczelnia i jakie są najbliższe plany

jej rozbudowy i rozwoju. Przewodniczący Stowarzyszenia prof. Zbigniew Stein przypomniał naszą 85 letnią historię, a Stanisław Olejniczak działalność bieżącą Stowarzyszenia.

Wśród licznie przybyłych obecny był również Marian Przybyłski najstarszy żyjący absolwent naszej poprzedniczki PWSBMiE z 1930 roku obchodzący w bieżącym roku 100 rocznicę urodzin.

Spotkanie zakończył wykład o źródłach czystej energii wygłoszony przez dr inż. Andrzeja Grzybowskiego. Na część towarzyską, dłuższe rozmowy i wspomnienia przenieśliśmy się do uczelnianej stołówki na wspólny obiad. Obszerna relacja ze spotkania zamieszczona zostanie w następnym „Absolwencie”.

ELEKTRONIKA PRZYSZŁOŚCIĄ

Wydział Elektroniki i Telekomunikacji jest najmłodszym Wydziałem Politechniki Poznańskiej. Uchwała Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej z dnia 31 maja 2006 roku stwierdzała „tworzy się nowy, dziewiąty wydział – Wydział Elektroniki i Telekomunikacji.” Nowy Wydział rozpoczął działalność z dniem 1 października 2006r.

Oczywiście utworzenie Wydziału Elektroniki i Telekomunikacji nie oznaczało rozpoczęcia badań i działalności dydaktycznej w tym fascynującym obszarze nauki techniki w Politechnice Poznańskiej, lecz było raczej potwierdzeniem skuteczności dotychczasowych działań w obszarze elektroniki i telekomunikacji, prowadzonych przez Instytut Elektroniki i Telekomunikacji na Wydziale Elektrycznym PP.

Jeszcze przed II wojną światową w ówczesnej Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn i Elektrotechniki w Poznaniu istniał kierunek obejmujący zagadnienia radiowe, prowadzony przez Mariana Rajewskiego. W drugiej połowie lat 40. ubiegłego wieku na Wydziale Elektrycznym Szkoły Inżynierskiej w Poznaniu funkcjonował Oddział Teleko-

munikacyjny (Słaboprądowy). Absolwentem tego Oddziału był późniejszy dyrektor Instytutu Elektroniki i Telekomunikacji śp. prof.

Wydziały Politechniki Poznańskiej

Zdzisław Kachlicki, który pod kierownictwem dr inż. Mariana Rajewskiego wykonał pracę dyplomową na temat radiofonii przewodowej wielkiej częstotliwości. Istniało też wówczas laboratorium radiowe i urządzeń radiowych, a później Zakład Radiotechniki. Odbływały się m. in. wykłady i zajęcia laboratoryjne z zakresu transmisji przewodowej.

W powstałej w roku 1955 Politechnice Poznańskiej badania z zakresu elektroniki i telekomunikacji kontynuowano na Wydziale Elektrycznym w Katedrze Automatyki i Elektroniki Przemysłowej.

W roku 1970 jednostkami organizacyjnymi Wydziału Elektrycznego stały się instytuty. Odtąd akademicka działalność badawcza i dydaktyczna z zakresu elektroniki i telekomunikacji upra-

wiana jest przede wszystkim w Zakładzie Elektroniki Instytutu Automatyki, a następnie, od roku 1974, w zakładach Instytutu Elektroniki.

Z początkiem roku akademickiego 1975/76 został utworzony w Politechnice Poznańskiej kierunek studiów Telekomunikacja. W roku 1985 Instytut Elektroniki zmienił swą nazwę na Instytut Elektroniki i Telekomunikacji. Nowa nazwa pełniej odzwierciedlała zakres prac badawczych prowadzonych w Instytucie i dydaktyki realizowanej przez pracowników Instytutu.

cd. na str. 2

Budynek WEiT przy ul. Polanka

ELEKTRONIKA PRZYSZŁOŚCIĄ

cd. ze str. 1

Pracownicy Instytutu EiT byli więc, w pełni przygotowani do realizacji nowych zadań dydaktycznych, które pojawiły się w wyniku przekształcenia w roku 1992 kierunku Telekomunikacja w kierunek Elektronika i Telekomunikacja.

Osiągnięcia naukowe pracowników Instytutu Elektroniki i Telekomunikacji, którym towarzyszyło pozyskiwanie stopni i tytułów naukowych, jakoś prowadzonej dydaktyki, nowoczesna baza aparaturowa i lokalowa stworzyły solidne przesłanki do utworzenia Wydziału Elektroniki i Telekomunikacji w istocie na zasadzie przekształcenia IEiT w wydział. Warto podkreślić, że

Prof. Andrzej Dobrogowski w obecności JM Rektora Adama Hamrola i prof. Jerzego Dembczyńskiego otwiera budynek Wydziału przy ul. Polanka

przede wszystkim wysiłkiem IEiT zbudowano, pozyskując znaczną część środków finansowych z ówczesnego Komitetu Badań Naukowych, nowoczesnie wyposażony budynek przy ulicy Polanka 1 będącym obecnie głównym budynkiem wydziału. Mieszczą się tam jednostki naukowo-dydaktyczne wydziału, laboratoria oraz biblioteka wydziałowa.

W skład Wydziału wchodzi cztery Katedry: Radiokomunikacji, Systemów Telekomunikacyjnych i Optoelektroniki, Sieci Telekomunikacyjnych i Komputerowych, Telekomunikacji Multimedialnej i Mikroelektroniki.

Badania prowadzone w Katedrach Wydziału dotyczą zarówno teorii jak i praktyki m.in. w zakresie:

- systemów telekomunikacji cyfrowej, sieci telekomunikacyjnych i komputerowych;
- radiokomunikacji ruchomej, metod transmisji i odbioru radiowych sygnałów telekomunikacyjnych, metod cyfrowego przetwarzania sygnałów;
- projektowania, testowania i analizy wydajności scalonych układów cyfrowych wielkiej skali integracji;
- systemów multimedialnych, a w szczególności technik przetwarzania obrazu i dźwięku;
- teorii systemów, w tym zwłaszcza teorii systemów wielowymiarowych i wielowymiarowego przetwarzania sygnałów;
- filtracji sygnałów cyfrowych, struktur i algorytmów przetwarzania sygnałów w szczególności przy użyciu procesorów sygnałowych;

- propagacji sygnałów, anten, przetwarzania w analogowych systemach telekomunikacyjnych, a w szczególności projektowania układów na potrzeby telefonii komórkowej oraz linii radiowych.

Część badań prowadzonych jest wspólnie z naukowcami zagranicznymi w ramach realizacji projektów Piątego, Szóstego i Siódmego Programów Ramowych UE.

Niektóre książki napisane przez pracowników WEiT zostały wydane przez wydawnictwa o randze światowej: Prentice Hall, Wiley, Kluwer Academic Publishers, Artech House, Springer i Goriaczia Linia Telekom (Moskwa).

Prace naukowców WEiT były nagradzane przez komitety naukowe konferencji i stowarzyszeń (m. in. Institute of Electrical and Electronics Engineers), Ministra Edukacji Narodowej i Premiera RP.

Na I rok studiów stacjonarnych I stopnia w roku akademickim 2008/9 przyjęto 214 studentów. Obecnie na studiach stacjonarnych I stopnia studiuje 537 studentów, na studiach niestacjonarnych I i II stopnia 78 studentów. Wydział oferuje takie specjalności, jak: Multimedia i elektronika powszechnego użytku, Systemy telekomunikacyjne, Radiokomunikacja, Sieci komputerowe i technologie internetowe, Sieci transportu informacji, Integracja technik informacyjnych czy Komputerowe systemy pomiarowe.

Wydział Elektroniki i Telekomunikacji zaprasza także studentów do czynnego udziału w licznych kołach naukowych: AEGIS, IEEE AMPEREK, Fotoniki PHOTON CLUB i DIODAK.

Perspektywy rozwoju Wydziału Elektroniki i Telekomunikacji Politechniki Poznańskiej można rozpatrywać ze względu na najważniejsze zadania uczelni – oferty dydaktycznej i pracy badawczej. Chcemy mieć coraz więcej i coraz lepszych studentów!

W tej dziedzinie wydział stara się o poszerzenie i uatrakcyjnienie możliwości studiowania. Dla studentów studiów dwustopniowych przewidujemy uruchomienie w roku akademickim 2009/10 międzyuczelnianego kierunku studiów „Techniczne zastosowania internetu” wspólnie z Wydziałem Fizyki UAM i Wydziałem Informatyki i Gospodarki Elektronicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu.

Szczególnym wyzwaniem związanym z naszą obecnością w zjednoczonej Europie i globalnej gospodarce jest umożliwienie naszym studentom odbywania przynajmniej części studiów w języku angielskim, co automatycznie daje możliwość przyjmowania studentów zagranicznych. Planujemy uruchomienie regularnych studiów magisterskich w języku angielskim, a w najbliższej przyszłości – prowadzenie po an-

gielsku nowej specjalności *Internet Technologies*. Jest to projekt międzywydziałowy, a zarazem przykład starań o wykorzystanie funduszy unijnych dla rozwijania oferty dydaktycznej, zgłoszony w konkursie Programu Operacyjnego Kapitał ludzki.

Wydział stara się też zapewnić w coraz większym wymiarze możliwości studiowania za granicą, dla studentów od II do V roku studiów oraz dla doktorantów. Kilkadziesiąt osób rocznie może studiować za granicą dzięki programowi ERASMUS-LLP (*Lifelong Learning Programme*). Wydział dysponuje umowami dwustronnymi z kilkunastoma uczelniami w Belgii, Danii, Finlandii, Francji, Niemczech, Grecji, Włoszech, Portugalii, Turcji, Szwecji i Anglii. Liczba i spektrum geograficzne uczelni partnerskich zwiększa się i uatrakcyjnia co roku.

Wydział jest również zainteresowany kształceniem na odległość z wykorzystaniem internetu i nowoczesnych technik komunikacyjnych, i przygotowuje się do prowadzenia zajęć w systemie e-learningu.

Możliwości zatrudnienia po studiach to sprawa, która szczególnie interesuje naszych absolwentów. Na prowadzonych na wydziale studiach doktoranckich w dziedzinie technologii telekomunikacyjnych studiuje ponad 20 absolwentów.

Planujemy także powołanie na Wydziale Międzynarodowego Programu Doktoranckiego, finansowanego ze środków UE, który w razie akceptacji będzie umożliwiał przygotowywanie prac doktorskich i prowadzenie związanych z tym badań kilkunastu doktorantom rocznie, na naszej uczelni i w kilkunastu renomowanych ośrodkach naukowo-badawczych w Europie.

Rozwijamy ofertę studiów podyplomowych i kursów dla pracowników przemysłu. Oferujemy studia podyplomowe pod nazwą

Nowoczesne sieci telekomunikacyjne i ich projektowanie oraz Projektowanie i utrzymanie nowoczesnych sieci teleinformatycznych dla profesjonalistów.

Studenci i absolwenci WEiT mają możliwość zatrudnienia i współpracy w projektach naukowych współfinansowanych przez Unię Europejską, przede wszystkim z 7. Programu Ramowego, w których uczestniczą uniwersytety i firmy z wielu krajów UE,

a także w projektach prowadzonych wspólnie z przemysłem polskim i światowym, zwłaszcza w dziedzinie telekomunikacji multimedialnej.

Wydział stale rozwija i unowocześnia swoją bazę naukowo-badawczą, obejmującą kilkanaście laboratoriów. Wykorzystujemy do tego fundusze unijne z Programu Operacyjnego *Innowacyjna gospodarka*.

Wyrażamy przekonanie, że spostamy niełatwym wyzwaniom XXI wieku.

**Andrzej Dobrogowski,
Paweł Szulakiewicz**

Dziekan WEiT prof. Paweł Szulakiewicz

PAN NA DWORZE W MEŁPINIE

Wielkopolska słynie z pięknych turystycznych terenów, na których spotykamy wiele jezior i uroczych kompleksów leśnych. Jeśli ktoś wybierze się w rejon Śremu i Dolska dobrze jest zboczyć z głównej drogi łączącej te miejscowości. Najlepiej pojechać mniej uczęszczaną, a równie dobrą drogą ze Śremu przez Kadzewo i Lubiato. Między tymi niewielkimi wioskami trafimy na jeszcze mniejszą – Melpin.

Atrakcją i ozdobą Melpina jest dwór z 5 hektarowym parkiem, dawna posiadłość rodziny Unrugów, właścicieli dóbr w tej miejscowości, związanych z Wielkopolską od XVI w. Jednym z ostatnich potomków tego rodu był admirał Józef Unrug – dowódca obrony Wybrzeża w 1939 roku.

Dwór w Melpinie zwrócił naszą szczególną ciekawość, gdy dowiedzieliśmy się, że od 1982 roku jego właścicielem jest Kajetan Pyrzyński absolwent Wydziału Maszyn Roboczych i Transportu Politechniki Poznańskiej z roku 1973.

Już w trakcie studiów dał się poznać jako człowiek niezwykle aktywny, widzący świat oczami społecznika, szukający ciągle nowych pól działania. Był jednym z filarów Zrzeszenia Studentów Polskich na Politechnice, pracując w Radzie Uczelnianej jako jej sekretarz oraz Przewodniczącym Uczelnianego Sądu Koleżeńskiego.

Tuż po obronie pracy magisterskiej wyjechał na 6 miesięcy do Szwecji na tzw. praktykę podyplomową. Po powrocie, jako stypendysta naukowy, w roku 1974 podjął pracę w naszej uczelni w Instytucie Mechaniki Teoretycznej. Niestety nie znalazł w sobie powołania nauczyciela akademickiego. Wyjechał nad morze, do Gdyni gdzie przez 6 miesięcy pracował w Polskich Liniach Oceanicznych. „Uwieńczeniem” zatrudnienia w firmie państwowej była 2 letnia praca w biurze projektowym Bekadeks – Spomasz w Poznaniu.

Kajetan Pyrzyński w swoim biurze

Trzy lata pracy w trzech bardzo różnych dziedzinach przekonały Kajetana Pyrzyńskiego, że swoje ambicje i marzenia zrealizować może tylko pracując na własny rachunek. W roku 1976 kupił w okolicach Poznania ziemię i założył wielkotowarowe gospodarstwo warzywnicze. Czas upadającej gospodarki socjalistycznej, kiedy brakowało niemal wszystkiego, a na półkach sklepowych w ciągłej sprzedaży był tylko ocet i musztarda, okazał się okresem wspaniałej koniunktury dla warzywnictwa. Pozwoliły K. Pyrzyńskiemu zarobić pierwsze większe pieniądze.

W okresie (1980-1981) budzenia się w Polsce demokracji K. Pyrzyński bardzo aktywnie uczestniczył w życiu politycznym kraju działając w Niezależnym Samorządnym Związku Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”. Jest sygnatariuszem jego statutu. Szukając ciągle nowych wyzwań w grudniu 1981 roku zamierzał wyjechać do Australii. Niestety stan wojenny pokrzyżował jego plany.

Przygnębiająca atmosfera stanu wojennego i prawie całkowita stagnacja w gospodarce pozwoliła mu zainwestować zarobione pieniądze w ryzykowną nieruchomości – marzenie swego życia. Na początku 1982 roku kupił ruinę kompleksu dworsko-parkowego w Melpinie. Ten dwór spodobał mu się najbardziej z 17 propozycji przedstawionych przez konserwatora zabytków. Widać było, że kiedyś był tu ładny park z centralnie usytuowanym budynkiem. Jak się okazało był to pierwszy po wojnie zakup takiego obiektu w Wielkopolsce.

Do Australii jednak poleciał – w lutym 1983 roku. Dwór w Melpinie, a właściwie jego remont stał się studnią bez dna. Środków finansowych na jego remont ciągle było za mało. W Australii zarabiał na dwór naprawiając maszyny włókiennicze.

Po powrocie do kraju w 1984 r. założył firmę chemiczną, która działa do dziś. Pierwszym wyrobem była maść ogrodnicza wytwarzana według własnej technologii; drugim – nadal produkowanym – uszczelniając do smarowania krawędzi opon bezdętkowych przy ich wymianie. Na oba produkty, dotąd nieznanne na polskim rynku, ich autorowi przyznane zostały patenty.

Kajetan Pyrzyński wdrażając coraz nowsze produkty niszowe nigdy nie zapominał o macierzystej uczelni i swoich pasjach naukowych. Jego firma współpracuje m. in. Instytutem Włókien Naturalnych w Po-

znaniu, Politechniką Poznańską, Uniwersytetem Poznańskim oraz Politechniką Wrocławską. Przez krótki okres (w roku 1987) wspólnie z Amerykaninem i Anglikiem prowadził także założoną w Berlinie Zachodnim firmę handlową. Był to również czas dużego rozwoju finansowego. W tym czasie intensywnie remontował budynki w Melpinie

Absolwenci PP

oraz kupił zabytkową kamienicę w Śremie. Po 5 latach, w roku 1987 stan dworu pozwolił K. Pyrzyńskiemu wraz z rodziną w nim zamieszkać. Za jego uratowanie w 1994 roku Minister Kultury Kazimierz Dejmek nagroził Go wyróżnieniem, a od Wojewody Poznańskiego Włodzimierza Łęckiego otrzymał Złoty Medal.

Na początku 1991 roku, podobnie jak wielu inwestorów, przeżył szok dramatycznej dekonstrukcji. Osoba, która zarządzała jego firmą założyła własne przedsiębiorstwo zabierając mu klientów i prawie połowę pracowników. Po kilku latach firmę odratował.

Dzięki swojej niezwykle witalności, łatwości nawiązywania znajomości i przyjaźni oraz biegłej znajomości języka esperanto Kajetan Pyrzyński bardzo dużo podróżuje. Zwiedził 37 państw na prawie wszystkich kontynentach, wszędzie, gdzie był, ma przyjaciół. Zawsze uśmiechnięty, otwarty, przyjazny wobec ludzi i optymistycznie nastawiony do świata wbrew wszelkim przeciwnościom losu, jest postrzegany jako osoba godna zaufania, niezawodny partner w interesach i serdeczny druh. W roku 2005 miesięcznik Przegląd Techniczny nadał Mu godność Złotego Inżyniera, a jesienią ubiegłego roku Kajetan Pyrzyński został mianowany Honorowym Konsulem Peru w Polsce.

Ma również kolejną, do niedawna skrywaną pasję: jest poetą. W 2007 roku wydał swój pierwszy (wszystko wskazuje na to, że nie ostatni) tomik wierszy „Opoka wolności” wraz z płytą i ich nagraniem w znakomitej interpretacji Zbigniewa Grochala. Oto jeden z nich pod tytułem „Teraz”

*Teraz czas to jedyny naszego przeżywania
Codzienności i wszelkiego doświadczania
Jeśli jak ryba wodą ogarnięci wolnością
Obdarowani będziemy pełnią i sytością
Teraz dźwignią mocy jest jak stali wąż
Tworzy świat pragnień naszych i rozsądku
Zależy od wolnego wyboru emocji w osnowie
I nasycenia jej wolnością lub lękiem w okowie*

Radości dopełniają dwie wspaniałe córki: z pierwszego małżeństwa 33 letnia Asia oraz z obecnego bardzo szczęśliwego związku 15 letnia Michalinka.

W październiku 2008 roku w gronie rodziny i licznie przybyłych przyjaciół Kajetan i Małgorzata Pyrzyńscy obchodzili hucznie setną rocznicę ukończenia budowy dworu w Melpinie w jego pierwotnej postaci oraz 25 rocznicę objęcia dworu w posiadanie przez jego obecnych właścicieli. Dziś dwór w Melpinie jest już w całości odbudowany i jako jeden z nielicznych w Polsce ma pierwotne przeznaczenie domu mieszkalnego. Jego właściciele mają przekonanie, że odbudowany dwór, symbol polskiej tradycji, służyć będzie następnym pokoleniom.

Państwo Pyrzyńscy gości witają w strojach z początku XX w.

Gospodarze Małgorzata i Kajetan Pyrzyńscy prowadzą dom otwarty; odwiedzają go często goście: członkowie rodziny, przyjaciele z dalekich stron i z różnych środowisk, ze świata biznesu, kultury i nauki. Szczególny charakter mają spotkania Kajetana z gronem dawnych działaczy Zrzeszenia Studentów Polskich na Politechnice Poznańskiej wspomnianego przez nich jako szkoły aktywności i działania dla społeczności naszego regionu.

Władze Politechniki często podkreślają, że chlubą Uczelni są jej absolwenci; osoba Kajetana Pyrzyńskiego jest tego najlepszym przykładem.

Stanisław Olejniczak

SPOTKANIE ABSOLWENTÓW W ZIELONEJ GÓRZE

Zachowując wieloletnią tradycję, absolwenci Politechniki Poznańskiej, jednocześnie członkowie Stowarzyszenia Absolwentów zamieszkali w Zielonej Górze i okolicy spotkali się w słoneczny majowy dzień 2009 roku w gościnnych progach Centrum Wypożyczenia Wnętrz przy alei Zjednoczenia. To tu od wielu lat przyjmują nas Hanna i Zbigniew Leszczyńscy właściciele firmy.

Każde spotkanie jest zawsze oczekiwane nie tylko przez Lubuszan, ale również goszczących na nich członków zarządu Stowarzyszenia. Stanowią one miejsce wymiany wspomnień, okazję do rozmów o wszystkim, o polityce, gospodarce, sporcie i turystyce, a przede wszystkim formę integracji środowiska.

W tym roku frekwencja dopisała, krąg wokół długiego stołu był zamknięty. Z Nowej Soli przyjechał Kazimierz Grodziński, przyszedł niewidziany na poprzednich spotkaniach Henryk Sypniewski, nie zawiedli Wiktor Strzyżewski, Jarosław Konecki, Marian Andrzejewski, Jerzy Stürmer i Kazimierz Wojciechowski. Z ostępów borów Rzepińskich przyjechał Bogdan Mądry. Ze względu na chorobę, nie przyjechała tym razem ze Szprotawy Małgorzata Boryna. Aby było nas wielu zadbał i czuwał nad tym przewodniczący zielonogórskiego Koła Stanisław Skarbiński. Z Poznania przyjechał przewodniczący Stowarzyszenia prof. Zbigniew Stein i członkowie zarządu Mirosława i Stanisław Olejniczak. Całości dopełniła gościnność gospodarzy Hanny i Zbigniewa Leszczyńskich.

Jak zwykle wspominaliśmy studenckie przygody i naszych nauczycieli akademickich. Dominującym tematem dyskusji stał się sys-

tem przesyłu energii elektrycznej i budowa linii przesyłowych, wszak był on rozbudowywany i modernizowany przez wielu obecnych na spotkaniu absolwentów Wydziału Elektrycznego PP. Wymieniano wiadomości o czystej energii pozyskiwanej z elektrowni wodnych działających na ziemi lubuskiej i wiatrowych, których budowa jest planowana.

Nie zabrakło pytań o skutki światowego kryzysu na lokalną gospodarkę. Z ust H. Sypniewskiego i Z. Leszczyńskiego usłyszeliśmy opinię, że kondycja prowadzonych przez nich firm jest o wiele lepsza niż opinie głoszone w mediach publicznych i część polityków. H. Sypniewski właściciel firmy rodzinnej produkującej rozdzielnie elektryczne oraz obudowy z tworzyw sztucznych i metalowe do urządzeń elektrycznych, ma na rok 2009 pełen portfel zamówień. Aby terminowo się z nich wywiązać dodatkowo zatrudniono kilka osób w działach produkcyjnych.

Nie zabrakło również rozmów o naszych zainteresowaniach pozazawodowych. Było to bardzo interesujące, ponieważ okazało się, że są wśród nas koledzy aktywnie wypoczywający na stokach narciarskich lub polach golfowych. Dyskusja w której dzieliliśmy się wrażeniami z europejskich ośrodków narciarskich, przygód i upadków była żarliwa i długa.

Na zakończenie przedstawiciele zarządu zachęcali do udziału w czerwcowym spotkaniu w Poznaniu z okazji 85-lecia powstania Stowarzyszenia Absolwentów w naszej poprzedniczce Państwowej Wyższej Szkole Budowy Maszyn.

Mirosława Olejniczaka

Od lewej: J. Stürmer, S. Skarbiński, H. Sypniewski, H. Leszczyńska, Z. Leszczyński, J. Konecki, W. Strzyżewski, K. Wojciechowski, B. Mądry, K. Grodziński, Z. Stein, S. Olejniczak i M. Olejniczak.

GAZ

system

Operator Gazociągów Przesyłowych GAZ-SYSTEM Sp. z o.o.
Oddział w Poznaniu

ul. Grobla 15, 61-859 Poznań

tel. 061 854 43 10, 061 854 43 11, fax 061 854 43 12

WYDAWCA: Stowarzyszenie Absolwentów Politechniki Poznańskiej
REDAGUJĄ:

Marian Bień i Stanisław Olejniczak

NAKŁAD: 2600 egzemplarzy

Nie zamówionych materiałów nie zwracamy, zastrzegamy sobie możliwość zmian redakcyjnych w materiałach nadesłanych.

ADRES REDAKCJI: 60-965 Poznań, pl. M. Skłodowskiej-Curie 5, tel. 0-61/665-35-02

e-mail: absolwent@put.poznan.pl http://absolwent.put.poznan.pl

KONTO: PKO BP nr 56 1020 4027 0000 1102 0338 9426

Redakcja nie odpowiada za treść ogłoszeń.

Egzemplarz bezpłatny.